

Stichting 'De Witte Duif' heeft als doel het bevorderen, ondersteunen en organiseren van muzikale en andere creatieve activiteiten in Castricum vanuit Christelijk perspectief.

www.dewitteduifcastricum.nl

e-mail info@dewitteduifcastricum.nl - secr. Johan Maat, tel. 06 2822 9022 - bankrekening: NL83 TRIO 0391 2135 12

Bij deze nieuwsbrief ...

Onverwacht is alle leven ingrijpend veranderd.

Onverwacht valt er heel veel stil.

Onverwacht een uitputtende strijd om leven.

Onverwacht is er een opeenstapeling van niet-weten hoe het morgen zal zijn.

Onverwacht is er afscheid van leven zonder warmte...

Onverwacht ging het gerucht van opstanding en nieuw leven rond.

Onverwacht werd de regenboog weer teken van onstuitbare hoop.

Steeds opnieuw, onverwacht verwacht overwint hoop en vertrouwen het van twijfel en onzekerheid.

Het leek ons goed om in deze dagen voor Pasen een nieuwsbrief uit te sturen.

Nieuws over activiteiten is er niet. Alle nieuws is anders dan we gewend waren.

We reiken jullie en elkaar daarom iets van Pasen aan in de hoop dat dit ook een kleine bijdrage is aan leven 'vanuit de opstanding'.

Arnold Faber, Dick Min, Huib Bakker, Isabella Branderhorst, Johan Maat

Een sarcofaag vertelt z'n eigen verhaal...

Op een sarcofaag uit het midden van de 4de eeuw zien we een afbeelding van de opstanding. De vogels zingen vanuit het vroege ochtendgloren.

De wachters bij het graf slapen of kijken met verwondering.
Alles is verder nog in rust en stil.

Het graf wordt niet afgebeeld, we zien alleen een simpel kruis als verwijzing.

Van de opstanding zelf zien we niets. Dat werd vroeger nooit afgebeeld omdat het ook niet afgebeeld kón worden.

Maar het simpele kruis wordt bekroond met de zegekranen van overwinning rondom de twee eerste letters van de naam Christus in het Grieks.

Zo blijft Pasen en opstanding een stil wonder. We kunnen het niet waarnemen. Of tóch wel? De wereld is er vol van, zo preekt een vroege kerkvader.

Het leven blijft raadsel en geheim

*Het leven blijft een geheim
zoals U een geheim bent*

*Geef dat ik mij durf
toevertrouwen aan het leven
en dat ik mij kan
toevertrouwen
aan U,
die alle leven geeft*

*Dat ik opensta
voor het licht
dat U geeft,
voor de warmte
tussen mensen:
openheid en ontroering
adem en lucht*

*Maar geef ook de kracht
om te doorstaan
de momenten en dagen
dat ik nergens
voor open kan staan,
niet blij en dankbaar
kan zijn,
vol ben van verdriet,
angst of zorg*

*Zend een straal licht
en geef kracht*

Opstanding ...

Wij zien dat de wereld vol raakt van een agressief aanvallend virus. Eerst de geruchten maar weldra gaat het zijn ongeziene weg. Een kwaadaardig geheim van leven.

Maar in de wereld heerst ook een kracht die sterker is. Een kracht van leven hoger en dieper dan het ons bekende aardse leven. Daarover gaat Pasen.

Om daar iets van te begrijpen is de natuur je leermeester. Aldus Tertullianus.

Hij leefde van c. 160 tot c. 230 na Christus. Hij werd geboren in Noord Afrika, studeerde in Rome en werkte daarna weer in Carthago. Hij ziet de aarde vól van opstandingskracht en baseert daarop het vertrouwen dat het leven ook uiteindelijk geborgen is in Gods hand.

De zon breekt haar eigen graf open...

De dag sterft, en het wordt nacht. Overal wordt zij in duisternis begraven. De glans van de schepping komt in schemer. Alles wordt in schaduwen gehuld. Alle kleur verdwijnt... rouw over het verloren licht.

En toch wordt alles weer wakker ... de zon doodt haar eigen dood: de nacht. Zij breekt haar eigen graf open: de duisternis.....

Bomen bekleden zich weer na de ontbladering. Bloemen krijgen weer kleur ... tevoorschijn komt wat eerder was verdwenen. Hersteld wordt wat beschadigd was.

Deze zeer regelmatige wisseling van alles getuigt dan ook van de opstanding der doden. God heeft dat al in zijn schepping gelegd voordat hij er in zijn Schriften van doet spreken.

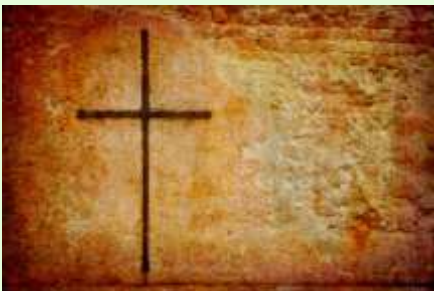
Om jou te helpen heeft Hij de natuur als leermeester vooruit doen gaan. Later volgde pas de verkondiging. Zodat jij, als leerling van de natuur, het gemakkelijker zou kunnen geloven. Opdat je niet meer zou twijfelen, dat God, die je als hersteller van alle dingen al kent, ook degene is die mensen kan opwekken in nieuw leven. Als Hij voor het menselijke leven alles doet herleven, zou Hij dan willen dat het menselijke leven, waarvoor Hij dat allemaal doet, verloren zou gaan?

Witte Donderdag

Ga ons voor in wegen van bevrijding en nieuw leven
Zoals ooit uw volk haar weg van bevrijding is gegaan
Laat het ongezuurde brood, de matse, en de wijn
ons tot teken zijn van
hoop en toekomst en verbondenheid
laat het beeld van de voetwassing tot ons spreken

Goede Vrijdag

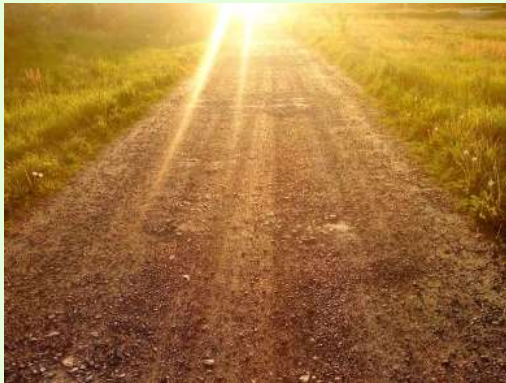
Hoe zullen we stilte vullen ?
- de stilte rond het kruis
Ons verstand schiet tekort om te begrijpen
bij wat er gebeurt
Stilte is onze sprakeloosheid
Nu leven door de dood omvangen wordt

schep ons een vergezicht in deze verwarrende tijd

Stille Zaterdag

om licht bidden wij
om tot vertrouwen te komen
licht in ons hart
zodat we ruimhartig kunnen zijn voor elkaar
voor alle leven uit uw hand
geef ons kracht om het duister te doorstaan en te weerstaan
zodat wij waardig leven vinden
en waardig leven bevorderen

De Paasnacht (naar de 12 lezingen uit oude kerkelijke traditie)

Dit is de nacht om ons te bekeren tot het licht

*Licht van opstanding,
Licht van nieuw leven,
Licht van hoop*

Dit is de nacht waarin wij gedenken (Genesis 1, Genesis 9, Genesis 22, Exodus 14,15)

- dat God aarde en hemel geschapen heeft en ieder van ons
- dat God' s trouw machtiger is dan menselijk geweld,
het teken van de regenboog
- dat geen mensenkind tot offer bestemd is
- dat het volk van God tot vrijheid geroepen is

Dit is de nacht waarin wij gedenken (Jesaja 55, Baruch 3, Ezechiël 37, Jesaja 4)

- dat God's Woord doorwerkt op aarde, zoals Jesaja sprak
- dat God's wijsheid verder reikt dan menselijk bezit en menselijke macht,
zoals Baruch sprak
- dat God's Geest dorheid en doodsheid nieuw leven in kan blazen,
zoals Ezechiel sprak
- dat onder God's hoede
de aarde zal vernieuwen en bloeien,
zoals Jesaja sprak

Dit is de nacht waarin wij gedenken (Exodus 12, Jona 3, Deuteronomium 31,32, Daniël 3)

- dat wij het feest van Pascha en Pasen, van bevrijding en verwachting
blijven vieren
- dat God's toekomst wereldwijd is, zoals Jona sprak
- dat wij sterk en moedig zullen zijn , als Jozua
- dat God's toekomst machtiger is dan het vuur,
zoals bij Sadrach, Mesach en Abednego

Dit is de nacht waarin wij gedenken

- dat God's toekomst machtiger is dan de dood:
een weg van volgehouden liefde, die niet doodloopt,
maar toekomst opent

Paasmorgen scheppingshymne

De Barmhartige schept **het licht** boven alle duisternis en chaos uit het éne licht
licht om bij te leven, licht voor alle mensen
zo geschiedde en zo geschiedt- de eerste dag -

De Barmhartige schept **het water** dat levend maakt, vruchtbaar en dorst lessend
oerkracht en oerbeeld van geweld,
maar daarboven tekent Hij de regenboog van Zijn trouw
zo geschiedde en zo geschiedt- de tweede dag -

Het groen heeft de Barmhartige doen ontkiemen, nieuw leven,
scheppingskracht en levenskracht in bomen, planten en bloemen
leven en schoonheid voor alle mensen
zo geschiedde en zo geschiedt- de derde dag -

Zon, maan en sterren plaatst de Barmhartige aan de hemel
het eindeloze heelal, miljarden lichten,
de lichten voor iedere dag en iedere nacht, en
iedere ochtend een dag om nieuw te beginnen
zo geschiedde en zo geschiedt- de vierde dag -

Vogels in de lucht en **vissen** in de zee stuurt de Barmhartige uit
om te gaan in onnaspeurbare hoogte en diepte -
beeld van de vrijheid van de kinderen van God
zo geschiedde en zo geschiedt- de vijfde dag -

Dieren overal op aarde en **de mens** schept de Barmhartige
om menswaardig leven en diervriendelijk bestaan
allemaal leven uit Gods hand
zo geschiedde en zo geschiedt- de zesde dag -

De Barmhartige geeft ruimte aan **rust**
de actieve stilte om adem te scheppen en te leren wat leven van genade is
zo geschiedde en zo geschiedt- de zevende dag -

De zeven dagen heeft de Barmhartige bekrond in de achtste dag :
nieuw licht, opstanding, nieuw leven,
geen duisternis zal ooit dat licht overmeesteren

*schijn zo in ons hart, dat wij een warm hart hebben
voor alle leven uit Uw hand, trouw aan Uw licht,
licht als een vuur dat nooit meer dooft .....*

Stralend licht

een nieuw vergezicht
doet de aarde oplichten
dat is Pasen

geen duister van geweld
kan dat licht overmeesteren

geen grijs van onzekere tijden
kan dat licht doven

geen bleekheid van twijfel
en ongeloof kan dat licht haar kracht
ontnemen

geen ziekte en zorg kan dat licht
uitschakelen

geen ideologie kan dat licht breken

geen natuurgeweld kan dat licht
uiteindelijk van haar kracht beroven

licht van vertrouwen

licht van hoop

licht van vergeving

licht van verzoening

kruis wordt tot een levensboom

draagt vruchten van licht

mensen komen elkaar weer tegen

groeten elkaar en de schepping in Gods licht

Kruis als levensboom
San Clemente in Rome, 13de eeuw

Uit ons computer beraad

We hebben onze eerste kleine vergadering via de computer gehad. Het is bijzonder dat die technische mogelijkheden er nu zijn. Een aantal dingen hebben we met elkaar besproken en daarbij hierbij verslag:

- over de gesprekken die er zijn met een afvaardiging van de kerkenraad van de Protestantse gemeente Castricum.
- over de lijst met contactgegevens die we willen maken
- over de vraag of we ook een soort ontmoetingen per computer zullen organiseren
- en tenslotte willen we het bericht doorgeven van het overlijden van Yvonne

Een hartelijke groet,

Arnold Faber, Dick Min, Huib Bakker, Isabella Branderhorst, Johan Maat

Gesprek met een afvaardiging van de Kerkenraad

Sinds december van vorig jaar vinden er vierwkelijks gesprekken plaats over de gewenste relatie tussen de PKC en de Witte Duif.

Vrijdag 27 maart 2020 kwamen we opnieuw bij elkaar in de grote ruimte van de Schakel, waar het mogelijk bleek de vereiste onderlinge afstand van 1,5 meter in acht te nemen.

In figuurlijke zin was de afstand aanzienlijk geringer. Vanuit de Kerkenraad blijkt nadrukkelijk de wens van toenadering tot elkaar en het smeden van een gezamenlijk plan voor de toekomst.

Vier weken eerder hadden we als bestuur van de Witte Duif onze visie gepresenteerd met een schets van een “pioniersplek”, waarvan de trekken goed zouden kunnen passen bij de activiteiten die we ondernemen. Uit dat model spreekt verbondenheid met de plaatselijke gemeente en het laat tegelijkertijd ruimte om spontaan en creatief te werk te gaan met een eigen verantwoordelijkheid.

Van onze kant hebben we in de gesprekken enkele keren duidelijk gemaakt, dat we graag bij de PKC willen horen. En dat we ook graag weer gebruik zouden willen maken van de kerkgebouwen van de PKC. We vonden daarvoor eind februari een gewillig gehoor en we kregen de toezegging, dat ons verzoek aan de Kerkenraad zou worden voorgelegd.

Het was voor ons een verrassing, dat de voorzitter van de Kerkenraad ons enkele weken later moest mededelen, dat het gebruik van de kerkgebouwen te vroeg kwam. Het was duidelijk geworden, dat emoties rond de conflictsituatie van enige jaren geleden nog niet verwerkt waren. Daarom richten we onze aandacht nu eerst op het verbeteren van de onderlinge relaties.

Interimpredikant Roel Knijff heeft aangeboden pastorale gesprekken te gaan voeren met mensen die nog altijd hinder ondervinden van de schadelijke verwickelingen die zich hebben voorgedaan. Zowel met personen uit de kerkenraad als sympathisanten van de Witte Duif. Daarbij is het niet de bedoeling het verleden weer op te rakelen. Maar de vraag zal zijn, hoe het mogelijk wordt, dat we elkaar allemaal met respect en welwillendheid kunnen bejegenen. Zodra dat gebeurt, ligt er een goede tijd voor ons allen in het verschiet.

Isabella en Dick

Contactenlijst

Eerder schreven we dat het ons goed lijkt om een soort contactenlijst te maken van sympathisanten/donateurs van de Witte Duif. We kunnen elkaar dan gemakkelijker vinden.

Inmiddels zijn er twee ontwikkelingen die het maken van een lijst wenselijker maken. Vanwege het virus kan het bevorderen van contactmogelijkheden extra welkom zijn. Daarnaast zijn er nu gesprekken met een afvaardiging van de kerkenraad. Die verlopen zeer positief en hoopvol. Maar juist daarin wordt met opzet een min of meer onafhankelijke bestaan van de Witte Duif bepleit. We doen er dus goed aan om onszelf goed te blijven organiseren. En daarvoor willen we graag intern contact en overleg te bevorderen. Een contacten lijst kan daarbij helpen.

Er is inmiddels een lijst van sympathisanten van de Witte Duif die zelf hebben aangegeven dat zij op de contactenlijst willen staan. We zullen de lijst nu aan hen sturen. Het is niet correct om zonder toestemming gegevens verder te verspreiden. Daarom blijft de lijst strikt vertrouwelijk.

Veel van onze sympathisanten staan nog niet op de lijst. Wie dat wil kan als sympathisant van de Witte Duif naam, telefoonnummer en e-mailadres doorgeven aan Dick Min.

Je naam wordt dan toegevoegd aan de lijst en iedereen ontvangt dan een bijgewerkte lijst. (dickmin@ziggo.nl; 072 – 5065226)

Met elkaar in gesprek via de computer?

Op afstand en toch binnen handbereik

Nu het coronavirus ons dwingt om alle sociale contacten in de ijskast te zetten vallen hierdoor ook de activiteiten van De Witte Duif stil. Het koor zingt niet meer in het Clusius College. We komen niet meer bij elkaar voor het Duifje in het Protestantse kerkje van Limmen en missen allemaal het gezamenlijk eten na afloop. En wat te denken van de ontspannen borrelavonden? Voor ons zijn deze activiteiten om allerlei redenen belangrijk. Voor sommigen is dat het luisterend oor, voor anderen het inhoudelijke gesprek. Het gevoel van ergens bij te horen en je thuis te voelen is essentieel.

Net als zovelen werk ik vanaf medio maart noodgedwongen thuis. Een groot deel van mijn werk staat in het teken van overleg en afstemming. Samen gaan voor resultaat is het devies.

De afgelopen weken heb ik positieve ervaringen opgedaan dat het ook mogelijk is om met behulp van allerlei technische hulpmiddelen (zoals Skype en Zoom) met collega's het werk te kunnen blijven doen.

Maar naast het werk hebben we ook allemaal onze grote en kleine zorgen, bijvoorbeeld familieleden die ziek zijn, maar ook spanning en stress als gevolg van het combineren van thuis werken naast het geven van les aan jonge kinderen.

Wat dan zult u zeggen?

Tijdens de wekelijkse virtuele ochtendkoffie worden lief en leed met elkaar met collega's gedeeld. Dat blijkt erg waardevol te zijn. Het versterkt de onderlinge betrokkenheid.

Nu we tijdens de wekelijkse persconferentie gehoord hebben dat voorlopig alle sociale activiteiten niet toegestaan zijn, kunnen wij ons voorstellen dat ook bij de deelnemers van onze activiteiten de behoefte bestaat elkaar toch te spreken en te zien. Mocht dat zo zijn dan organiseren we graag 1 of meerdere video bijeenkomsten.

Dat is eenvoudiger dan je denkt.

Het enige wat daarvoor nodig is is een smartphone, tablet of computer. Als hier belangstelling voor is gaan we dat organiseren. Dan volgt ook een korte handleiding met nadere instructie.

Wij horen graag van je.

Arnold Faber
(arnold.faber@icloud.com)

Om te gedenken: Yvonne van Hove

In de vroege morgen van woensdag 25 maart is Yvonne van Hove overleden op de leeftijd van 44 jaar. We gedenken haar.

Yvonne is 14 maart 1976 geboren in Amsterdam. Als kind verhuisde ze met haar ouders, Bart en Nelly, naar Castricum. Daar werd haar broertje Frank geboren. Toen ze ongeveer 25 jaar was, verhuisde zij en ging ze op zichzelf wonen, in een appartement op de Margret Krophollerlaan. Trots was ze op haar eigen plekje. Haar vader had nog meegeholpen met verhuizen. Onverwacht overleed hij een paar maanden later. Dat heeft Yvonne erg veel verdriet gedaan, want ze was bijzonder aan hem gehecht. Van hem had ze ook de liefde voor muziek geleerd.

Yvonne werkte een aantal dagen per week bij Toonbeeld. Daar genoot ze van: toneel en muziek, die combinatie. Ze leerde er tot haar grote vreugde ook harp spelen. Velen kennen haar van de koren waarin ze heeft gezongen. Het jongerenkoor van de kerk. Het koor van de Witte Duif. En ze zong en speelde mee in de musicals die werden uitgevoerd. In 2012 deed ze belijdenis van haar geloof. Ze was toen al ziek: kanker. Veel en intense behandelingen kwamen er, die niet altijd een goed gevolg hadden. Ze werd een regelmatige gast van het Praethuys, in Alkmaar en in Castricum. Een zware weg die ze moedig heeft volgehouden, maar die wel steeds moeizamer werd. Ze kon niet meer alleen zijn in haar eigen huis en kwam weer terug in het ouderlijk huis. Ondanks de goede zorg die ze daar kreeg van haar moeder werd op het laatst opname in het hospice van Alkmaar noodzakelijk. Ze heeft daar nog haar verjaardag gevierd: in kleine kring en natuurlijk met een concert van een harp speler. Kort daarna is ze overleden. In alle rust ingeslapen.

Nel Kleverlaan, die vanuit het Praethuys bij haar afscheid sprak, zei: ik weet zeker dat Petrus de deur voor haar heeft opengedaan.

Intens verdrietig, maar vol bewondering voor haar optimisme en wilskracht, zo begon de kaart. Maar ook een bevrijding. Dat mag een troost zijn voor de mensen dicht om haar heen, haar broer, haar moeder en tante. We wensen hen veel sterkte en in deze tijd van afstand door het corona-virus, toch veel nabijheid van mensen en daarin van God.

Yvonne hield van muziek. Van zingen en blokfluit spelen. En vooral genoot ze van spelen op de harp. Bij haar afscheid op maandag 30 maart - in kleine kring vanwege het corona virus - in het crematorium Westerveld te Driehuis, heb ik het onderstaande [Paas] verhaal verteld.

Maas Beitler

Het verhaal van de blokfluit

Er was eens een boom, ergens langs de waterkant.
Niemand weet nog wie hem geplant heeft.
Hij leefde daar breeduit met vele takken,
en sprak met de luide stem van de wind,
of de stilte van de avondlucht.

Fresco geboorte Christus
Vatopedi klooster,
Athos, Griekenland

Vanaf november was hij kaal en koud.
Toch hield hij hoop in de jonge takjes die hingen te wachten op de lente.
Ga je gang, knipoogde de voorjaarszon, en dan werd de boom weer blij.
Zijn takken kregen weer bladeren en er bloeiden mooie bloesems in.
En als de zomer kwam, gaf hij iedereen schaduw.
Soms was hij een paraplu tegen de stromende regen.
Zo leefde de boom met zijn takken, Jaar in, jaar uit.

Maar op zekere dag kwam er een man met een bijl.
De takken hielden van schrik op te ruisen.
De man hakte de mooiste tak af en nam hem mee naar huis.

Drie dagen later kwam de man terug. De boom werd stil van angst.
Welke tak treft vandaag het bitter lot?
De man ging aan de voet van de boom zitten en blies op de afgehakte tak,
waarvan hij een blokfluit had gemaakt.
Hij speelde een prachtige melodie en de boom verstond de klank.

Horen jullie mij, zong de tak. IK LEEF!

Anders, maar meer dan ooit!